

עם המדריך יגאל בשן עם אבי עופרים, שהפך המדריך האמנותי שלו ומפיק תקליטיו בחברת ההקלטה הגדולה בנימנכו. כאן נראים שניהם בעת ביצוע הקלטה. אבי הוא שלקח את בשן לגרמניה, הבטיח להופכו לכוכב זמר.

אדם קוראים לו 60 שנה יוסף ופיטאום בא איות עיתונאי וקורא לו משה. אני מת גם על ומישהיה של מיקה. כשתתי תתנו, מיקה ואני, אז אבא שלת יעקוב מרידור אמר ושהוא שמח שמיקה מתחנת עם תימני, כי התימנים מקיימים מיצות פרו ורבו הכי טוב בעולם.

עד כאן סיפורו של יגאל בשן. הבשנים מתגוררים בבית-דירות שבו מתגוררים גם הוריה של מיקה האחותה רחל. הנשואה לחברת-הכנסת ליעבר יוסף קרמרמן. הדירה מסודרת בסיגנון היפי, שטיחים על הרצפה, כריות, כרזות ותמיר נחת על הקירות. את קיר פינת האוכל מקשטים ציוריו של אורי בן השלוש וחצי, המסגין כשרון ציור לא מבוטל.

בחדר הילדים מיטה ישנה-נושנה שגוק-נתה בשוק הפיששים וצעצועים רבים. אורי מורגל בפירסומת המלווה את אביו; אך רואה מצלמה, וכבר הוא מתייצב בת-נוחה המתאימה. מיקה, אשתו היפהפייה של יגאל, היא ללא ספק דמות חשובה

וכרחוב, גם זנה מושקורי אירחה אותי בתוכנית-טלוויזיה שלה. אני מקפיד שבכל מקום יצויין שאני ישראלי. ניסו לשכנע אותי לשנות את שמי, נלחמתי על זה בצ'יפורניים, לא הסכמתי בשום פנים ואור. פן, מספיק הרגזתי את ההורים שלי כשר שיניתי את שמי ממסארי לבשן.

כעת הגעתי עם מיקה ואורי לארץ לי חופשה קצרה. קטעתי אותה רק כשקפצתי לשיבוע לתור"ל כדי לצלם סרט-טלוויזיה בן ארבעה שירים שירוף ב"30 ארצות שבהן יופץ התקליט. בשבוע הבא אני נוסע לחצי שנה לפחות, למסע-פירסומת אישי מארץ לארץ. בין השאר מתוכנן עבודתי מסע בגרמניה בן עשרים הופעות, לחודשים אוקטובר-נובמבר. אחר-כך נערך להתגורר בלונדון, ולנסות לקדם את מכירת התקליט ושם.

אני משתדל שהמישהיה תלך אתי לאן שאני הולך. מיקה בוכה אתי בכישלונות השמחתה אתי בתצלחות. זה קשה, אני מודה. הייתי מעדיף לגדל את הילד בארץ.

יגאל בשן סופרסטאר?

תקליטים של להקות כמו בוני אם ועצרת הכסף. נפשותי עם נשיא החברה מונטי לופטנר, הוא ושמע קאסטה שלי ותחליט להתייעץ עם עשרה מנהלים נוספים בחברת. שרתי להם 20 שירים עם הניסיון שלי. והם החליטו להתחיל אותי על חוזה. זו היתה הרגשה מוזרה, ארבע שנים הסתובבתי בעולם ולא הצלחתי, תמיד צעד אחד לפני ההצלחה נסגרה בפני איזו דלת. לא האמנתי שאני אורטוטו הולך לעשות את זה. רציני לחתום מייד על חוזה. הם בדהמו ואמרו לי לקחת את העניינים לאט. אמרו לי: 'מילה שלנו זאת מילה'. אבל אני עמדתי על שלי. אמרתי: יש לי משפחה ושואני צריך להביא לגרמניה. אני רוצה לדעת על בטוח שאני הולך לעשות תקליט.

הם חתמו אתי על זיכרון-חברים. הגעתי ארצה, היסלתי פה עניינים, לקחתי את מיקה ואת הילד שלנו, אורי, והגעתי לי-מינכן.

התמתי עם החברה על חוזה לחמש ושנים. החברה התחייבה בתווה להפיק לי שני תקליטים ארוכי-נגן בשנה ולדאוג לפרסום התקליטים, כשאני מצדי מתחייב לכתוב את הלחנים ולהעביר את זכויות היוצרים לידי החברה.

כשהגענו למינכן שיכנע אותנו החברה בדירה במלון בעל המישה כוכבים שבר קומת המרחף שלו נמצא אולפן הקלטות גדול. אבי עופרים התמנה כמפיק ומנהל אישי שלי. נתנו לי החדש ימים לעבוד על התקליט. אבי הציג אותי בפני הוים וינטר שכתב לי תמלילים באנגלית. או, כשהם היו מוכנים, נכנסו לאולפן. ליוותה אותי תזמורת בעלת שיבעה כלים בסיסים וצורפו אליה חברי התזמורת הפילהרמוני ג'ת של מינכן שילחו אותי בכינויות. ושלחש זמורת שהחבאו במיוחד מלונדון ושסיפקו לי את קולות הרקע. על כלי-ההקשה ניגן חבר להקת סטיב מילר.

הכל היה כל-כך מיקצועי, שהייתי המום. כעבור ארבעה חודשי הקלטה הגיע לאול-פן המלך, אלטון ג'ון, וכשהמלך הגיע התבקשנו אחר כבוד לפגוש את האולפן. בחיים שלי לא ראיתי חבר כזה. עשו הכנות ועזומת לקראת בואו, התפארה באולפן שינתה. למיזגון הגיעו משקאות ומאכלים האהובים עלו במיוחד. טבח סיני נשכר למענו. יצא לי לפגוש אותה. אבל אני לא ואידיעו עד כדי כך שובאשכ ממנו להצטלם אתי בשביל להתראות אחר כך לחבר'ה. מכיוון שאלטון ג'ון תפס את האולפן, נסענו עם המישהחות ועם מהנדסי-הקול הצמוד שלי ללוס-אנג'לס לי המשיך להקליט שם ולבשל את התקליט. בלוס-אנג'לס, באחת המסיבות פגשתי את הגיטאריסט רובין פורר, תמנן באופן קבוע עם ג'ורג' תאריסון ועם ג'וני מיטשל והוא הקליט אתי ושיבעה שירים.

לי ציפור קטנה בלב. אבל בביתו של יגאל מגדלים הוא, אשתו מיקה ובנם אורי חתול צחור כשלג. כאן נראית המישהחות במעונה התל-אביבי, המרוהט בסיגנון היפי כשברקע תמונות של ברגנו.

ציפור בלב - חתול ביד

בסיפור הצלחתו של בעלה. לולא עידודה ייתכן שלא היה מגיע לאן שתגיע ואולי עוד יגיע.

מיקה, שהיא צלמת כישורנית, ויתרה על מיקצועה למען הקאריירה של בעלה. היא מטפלת באורי ומנהלת בית חם הן כשהמישהחות נמצאת בחור"ל והן כשהיא בביתה שבתל-אביב.

הטלפון מצלצל בבית מישהחות בשן. מעריצה משימעה ליגאל שני שירים שלו המשוחררים ברציפות באחת מתחנות הרדיו. יגאל עדיין מתרגש, אף ששירו יש לי ציפור קטנה בלב צועד היום במיצי עדי הפינומנים בתלונד, בלגיה, גרונדיה ושודיה.

הוא מבקש בכל לשון של בקשה שלא לקרוא לו כוכב בינלאומי, ואומר: "אני בינתיים רק על תקן של מבטיח. רק בשבוע הבא. אורי שאריך-הנגן שלי ייצא לאור, אדע אם גם קיימתי."

השיר שסלל בפני יגאל התל-אביבי, המרוהט הישראלי, יש

אבל בינתיים אין ברירה, הוא נוסע איתנו לכל מקום.

אני בא ממישהחות נהדרת, תימנים גיור עיים כולם. אבא שלי איש דתי מאד, השתתף בחידון התניך הארצי ונורא התי רגש. הוא חכם גדול בתורה ועובד כחקלאי שבידל לפרנסתו. יש לו תמור שהוא רוכב עליו כל בוקר לשדה. הוא מבסוט מהי חיים. בכלל, הוא בן-אדם כל-כך נאיבי שזה לא יאמן. הוא כל חייו תאמין לכל מלה ושכתובה בעיתון. כמה שלא ניסיתי לשכנע אותו שלא כל מה שכתוב אמת, לא תאמין. היה אמר לי: 'יגאל, אם כתוב אז זה אמת'.

ואו, יום אחד אירגן האמרגן פשגל הצגה להורים של אמנים. להורי קוראים יוסף וציונה בשארי. צילמו אותם לעיתון, ומתחת לתמונה היה כתוב משה רחל ובשאר. מאז הוא כל מאמני לאף מילה שכתובה בעיתון, הוא כל-כך נעלב. הבן-

לי ציפור קטנה בלב באנגלית, ואני הגעתי ארצה לחופשה.

מיקה ואני מאד קשורים לארץ. אנחנו בכלל לא רואים את עצמנו חיים בתור"ל. אם הייתי מוכר פה 50,000 אלף תקליטי-טים, בכלל לא הייתי מהפס קאריירה בחוץ. יש לנו פה המישהחות שלנו שר אנחנו קשורים אליהן מאד. יש לנו החבר רים. במינכן אני כל הזמן עובד ומיקה נשארת בבית עם הילד. כשאנחנו מגיעים ארצה אנחנו יוצאים כל ערב. אני מת על הארץ. שום קאריירה בעולם לא תוציא אותי מפה.

כשנגמרה החופשה, חזרנו למינכן לי חודשים נוספים. בתקופה הזו עשיתי המון תוכניות-טלוויזיה, מסיבות עיתונאים, ראיונות ברדיו. לחצתי ידיים וזה היה סיפור די משעמם.

השתתפתי בהמון תוכניות-טלוויזיה אור-ריות, וכבר התחילו לזהות אתי בפאבים